

VENDIM
Nr. 59, datë 28.7.2017

NË EMËR TË REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:			
Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“

me sekretare Belma Lleshi, në datën 15.6.2017, mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 25 Akti, që u përket palëve:

KËRKUES: Hamit Kapllani (Laçi), Hasan Tërbuni

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Xhevat Kuçi, Ministria e Financave, Avokatura e Shtetit, Drejtoria e Administrimit dhe Shitjes së Pronës Publike

OBJEKTI: Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosgjykimit të çështjes brenda një afati të arsyeshëm ligjor.

Detyrimi i Ministrisë së Financave për të dëmshpërblyer kërkuessit.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 6 i Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ); nenet 27 e vijuese, si dhe neni 71/ç i ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Fatmir Hoxha, shqyrtoi pretendimet e kërkuessve, që kërkuan pranimin e kërkesës, parashtrimet e subjekteve të interesuara, Ministrisë së Financave dhe Avokaturës së Shtetit, që kërkuan rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Në vitin 1991, punonjësit e “Pallatit të Kulturës, Bar-Bufe”, Pukë, mes të cilëve dhe kërkuessi Hamit Kapllani, kanë marrë me qira lokalin dhe kanë privatizuar mjetet e xhiros e materiale të tjera në funksion të veprimtarisë private.

2. Agjencia Kombëtare e Privatizimit sipas shkresës nr. 761/1 Prot., datë 6.4.1994, ka autorizuar kalimin e pronësisë së objektit “Pallati i Kulturës, Bar-Bufe”, Pukë te kërkuessi Hamit Kapllani (Laçi). Me kontratën e shitjes së datës 7.4.1994, lidhur midis Agjencisë Kombëtare të Privatizimit dhe kërkuessit është realizuar shitja e lokalit.

3. Agjencia Kombëtare e Privatizimit Tiranë, me shkresën nr. 21 Prot., datë 28.1.1997, e përcaktuar si “Autorizim për shitje truall”, ka autorizuar shitjen e truallit me sipërfaqe 122 m² kërkuessit Hamit Kapllani (Laçi). Me kontratën e shitjes së datës 28.1.1997, të lidhur midis Seksionit Ekonomik të Këshillit të Rrethit Pukë dhe kërkuessit Hamit Kapllani është realizuar shitja e truallit të lokalit me sipërfaqe 143.2 m², e cila është regjistruar pranë Zyrës Vendore të Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme, duke kaluar pronësia në emër të kërkuessit Hamit Kapllani.

4. Me kontratën e shitjes nr. 20 rep., nr. 20 kol., datë 31.4.2000, kërkuessi Hamit Kapllani i ka shitur kërkuessit, Hasan Tërbunit, objektin “Pallati i Kulturës, Bar-Bufe”, Pukë.

5. Subjekti i interesuar Xhevat Kuçi dhe shtetasi N. Gj., në cilësinë e dy prej bashkëpronarëve të veprimtarisë së lokalit, në vitin 1994 kanë paraqitur padi në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Pukë kundër Agjencisë Kombëtare të Privatizimit dhe NTSH-së Pukë, duke thirrur si person të tretë kërkuesin Hamit Kapllani, me objekt konstatimin e pavlefshmërisë së veprimit juridik, kontratës së shitjes së datës 7.4.1994.

6. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Pukë, me vendimin nr. 188, datë 13.5.1994, ka vendosur rrëzimin e padisë. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 1867, datë 5.8.1994, ka vendosur prishjen e vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Pukë dhe dërgimin e çështjes për rigjykim pranë po asaj gjykate.

7. Në rigjykim, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Pukë, me vendimin nr. 44, datë 15.12.1994, ka vendosur rrëzimin e padisë, ndërsa Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 1139, datë 22.3.1995, përsëri ka vendosur prishjen e vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Pukë dhe e ka dërguar çështjen për rigjykim.

8. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Pukë, me vendimin nr. 219, datë 30.5.1995, ka vendosur rrëzimin e padisë, vendim i cili është lënë në fuqi me vendimin nr. 3389, datë 28.7.1995, të Gjykatës së Apelit Tiranë.

9. Kolegji Civil i Gjykatës së Kasacionit ka dhënë për këtë çështje dy vendime të ndryshme me të njëjtin numër e datë, me po atë objekt, shkak dhe të njëjtat palë. Konkretisht me vendimin nr. 1440, datë 19.10.1995, Kolegji Civil ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 3389, datë 28.7.1995, të Gjykatës së Apelit Tiranë. Ndërsa me vendimin tjetër me të njëjtin numër e datë, të njëjtat palë e objekt, Kolegji Civil ka vendosur prishjen e vendimeve nr. 219, datë 30.5.1995, të Gjykatës së Rrethit Pukë dhe nr. 3389, datë 28.7.1995, të Gjykatës së Apelit Tiranë, dhe kthimin e çështjes për rigjykim në Gjykatën e Rrethit Pukë.

10. Çështja është gjykuar nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Shkodër, e cila, me vendimin nr. 2690, datë 5.11.1996, ka vendosur pranimin e padisë. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 767, datë 19.2.1997, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Shkodër. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 480, datë 9.04.1998, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës së Apelit Tiranë.

11. Ndërkohë, Komisioni i Kthimit dhe Kompensimit të Pronave Pukë, me vendimin nr. 83, datë 17.2.1997, u ka njohur shtetasve A. R., E. R., Sh. R., H. R., S. R. dhe E. R., si dhe trashëgimtarëve të tyre, si ish-pronarë, pronësinë e sipërfaqes prej 80.806 m², e ndodhur në qytetin e Pukës, me kufijtë përkatës, dhe kompensimin në vlerë për sipërfaqen prej 16.541 m².

12. Kërkuesi Hamit Kapllani i është drejtuar me kërkesë Gjykatës Kushtetuese për shfuqizimin e vendimeve nr. 1440, datë 19.10.1995, dhe nr. 480, datë 9.4.1998, të Gjykatës së Kasacionit. Gjykata Kushtetuese, me vendimin nr. 76, datë 29.12.1998, ka vendosur shpalljen si të papajtueshëm me Kushtetutën të vendimit nr. 1440, datë 19.10.1995, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Kasacionit, pasi kishte dhënë dy vendime për të njëjtën çështje dhe të vendimit nr. 480, datë 9.4.1998, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, pasi Gjykata e Lartë e kishte shqyrtuar çështjen pa pasur dosjen.

13. Pas vendimit të Gjykatës Kushtetuese, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 407, datë 28.3.2000, ka vendosur prishjen e vendimit nr. 3389, datë 28.7.1995, të Gjykatës së Apelit Tiranë; të vendimit nr. 219, datë 30.5.1995, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Pukë, të vendimit nr. 767, datë 19.2.1997, të Gjykatës së Apelit Tiranë, të vendimit nr. 2690, datë 5.11.1996, të Gjykatës së Rrethit Shkodër dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Shkallës së Parë Pukë me tjetër trup gjykues.

14. Për shkak të djegies së dosjes gjatë ngjarjeve të vitit 1997, rigjykimi ka filluar me kërkesëpadi të re, pas shqyrtimit të së cilës, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Pukë, me vendimin nr. 141, datë 23.5.2002, ka vendosur pranimin e kërkesëpadisë dhe konstatimin e pavlefshmërisë së kontratës së shitblerjes së datës 7.4.1994, të lidhur mes AKP-së dhe kërkuesit Hamit Kapllanit për objektin

“Pallati i Kulturës, Bar-Bufe”, Pukë dhe kthimin e palëve në gjendjen e mëparshme.

15. Gjykata e Apelit Shkodër, me vendimin nr. 310, datë 12.11.2002, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 141, datë 23.5.2002, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Pukë për sa i përket konstatimit të pavlefshmërisë së kontratës së shitjes të datës 7.4.1994 dhe rregullimit të pasojave të saj, si dhe pushimin e gjykimit për pjesën tjetër.

16. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 592, datë 11.3.2004, ka vendosur prishjen e vendimit nr. 310, datë 12.11.2002 të Gjykatës së Apelit Shkodër dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim në atë gjykatë me tjetër trup gjykues.

17. Në rigjykim, Gjykata e Apelit Shkodër, me vendimin nr. 108, datë 23.3.2005, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 141, datë 23.5.2002, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Pukë me këtë ndryshim: detyrimin e Agjencisë Kombëtare të Privatizimit Dega Shkodër t’i paguajë kërkuarit Hamit Kapllani çmimin e blerjes së objektit “Pallati i Kulturës Bar-Bufe”, Pukë sipas indeksit të vlerës së lekut. Deklarimin të pavlefshëm të veprimit juridik midis Hamit Kapllanit (Laçi) dhe Hasan Tërbunit, duke i kthyer palët në gjendjen e mëparshme.

18. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 852, datë 29.6.2006, ka vendosur prishjen e vendimit nr. 108, datë 23.3.2005, të Gjykatës së Apelit Shkodër dhe kthimin e çështjes për rigjykim në atë gjykatë me tjetër trup gjykues.

19. Gjykata e Apelit Shkodër, me vendimin nr. 451, datë 27.12.2006, ka vendosur ndryshimin e vendimit nr. 141, datë 23.5.2002 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Pukë dhe rrëzimin e kërkesëpadisë.

20. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2011-500 (155), datë 7.4.2011, ka vendosur prishjen e vendimit nr. 451, datë 27.12.2006, të Gjykatës së Apelit Shkodër dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim po asaj gjykate me tjetër trup gjykues.

21. Gjykata e Apelit Shkodër, me vendimin nr. 514, datë 7.10.2013, ka vendosur prishjen e vendimit nr. 141, datë 23.5.2002 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Pukë dhe pushimin e gjykimit, duke arsyetuar se padia e ngritur nga subjekti i interesuar Xhevat Kuçi nuk është e bazuar për shkak të mungesës së legjitimitetit aktiv. Gjithashtu, pas datës 28.3.2012, me vdekjen e trashëgimlënësit A. E., të pretenduar si njëri nga subjektet bashkëpronare në sendin objekt gjykimi, subjekti i interesuar Xhevat Kuçi nuk ka legjitimitet aktiv për të përfaqësuar trashëgimlënësin, sepse nuk ka provuar gjatë procesit gjyqësor cilësinë e tij si trashëgimtar.

22. Mbi rekursin e paditësit Xhevat Kuçi, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2016-1957 (368), datë 21.6.2016, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 514, datë 7.10.2013, të Gjykatës së Apelit Shkodër.

II

23. **Kërkuar**it janë drejtuar Gjykatës Kushtetuese duke pretenduar cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor si pasojë e tejzgjatjes së afatit të gjykimit të çështjes.

24. **Subjekti i interesuar, Ministria e Financave**, ka paraqitur parashtrime me shkrim, duke argumentuar si vijon:

24.1 Kërkuar nuk legjitimohen *ratione personae*, pasi nuk kanë shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion përpara se t’i drejtohen Gjykatës Kushtetuese.

24.2 Ata nuk kanë parashtruar asnjë pretendim në nivel kushtetues për të argumentuar pretendimin e tyre për cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor si pasojë e zgjatjes së procesit gjyqësor.

24.3 Pretendimi i kërkuarve për të kërkuar shpërblimin e dëmit si pasojë e tejzgjatjes së procesit gjyqësor është i pabazuar. Kërkimi për dëmshpërblim mund të pretendohet vetëm për gjykimet e zhvilluara para Gjykatës Kushtetuese dhe jo në gjykatat e juridiksionit të zakonshëm.

25. **Subjekti i interesuar, Avokatura e Shtetit**, ka paraqitur parashtrime me shkrim, duke argumentuar si vijon:

25.1 Pretendimi i kërkuësve për tejzgjatje të procesit gjyqësor është i pabazuar, pasi nuk kanë parashtruar asnjë argument kushtetues. Kërkesa për cenim të procesit të rregullt ligjor si pasojë e tejzgjatjes së procesit gjyqësor duhet të jetë e mbështetur në argumente kushtetuese dhe nuk mjafton paraqitja formale e argumenteve.

25.2 Kërkuësit nuk kanë provuar asnjë vonesë nga autoritetet. Nga tejzgjatja e procesit gjyqësor atyre nuk u ka ardhur asnjë pasojë. Kronologjia e seancave gjyqësore ka provuar kompleksitetin e çështjes, e cila në çdo rast ka marrë drejtim në referim të detyrave të lëna nga Gjykata e Lartë.

26. **Subjekti i interesuar, Xhevat Kuçi**, nuk ka paraqitur parashtrime me shkrim.

27. **Subjekti i interesuar, Drejtoria e Administrimit dhe Shitjes së Pronave Publike**, nuk ka paraqitur parashtrime me shkrim.

III

Vlerësimi i Gjykatës

A. Për legjitimitimin e kërkuësve

28. Gjykata vlerëson se kërkuësit legjitimohen *ratione personae* bazuar në nenet 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës. Për legjitimitimin *ratione materiae*, kërkuësit kanë pretenduar cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e tejzgjatjes së afatit të gjykimit, si dhe bazuar në nenin 71/ç të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese”, kanë kërkuar shpërblimin e dëmit të shkaktuar nga kjo tejzgjatje.

29. Gjykata fillimisht vlerëson të shprehet për legjitimitimin e kërkuësve për kërkimin e shpërblimit të dëmit, si pasojë e tejzgjatjes së afatit të gjykimit. Gjykata thekson se bazuar në nenin 71/ç të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese”, të ndryshuar, kushdo që është palë në një proces që zhvillohet para Gjykatës Kushtetuese dhe pretendon se gjykimi është zhvilluar tej afatit të arsyeshëm, ka të drejtë të pretendojë shpërblim të drejtë nga Gjykata Kushtetuese, nëse konstatohet se nga kjo tejzgjatje i janë cenuar të drejtat dhe liritë.

30. Gjykata konstaton se pretendimi i kërkuësve për shpërblimin e dëmit është i lidhur me cenimin e të drejtave dhe lirive si pasojë e tejzgjatjes së shqyrtimit të çështjes nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm dhe jo sipas parashikimit të nenit 71/ç të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese”, të ndryshuar. Si rrjedhim, Gjykata vlerëson se kërkuësit nuk legjitimohen në kërkimin e tyre pasi ky pretendim hyn në juridiksionin e gjykatave të zakonshme.

31. Lidhur me pretendimin për cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e tejzgjatjes së afatit të gjykimit, Gjykata ka pranuar se kërkesat e individëve për cenimin e së drejtës për një gjykim brenda një afati të arsyeshëm mund të merren në shqyrtim, pavarësisht se gjykimi për mbrojtjen e të drejtave, lirive dhe interesave kushtetues dhe ligjorë të tyre ende nuk ka përfunduar në të gjitha shkallët e gjykimit prej gjykatave të juridiksionit të zakonshëm (*shih vendimin nr. 51, datë 20.7.2015, të Gjykatës Kushtetuese*). Në të tilla gjykime, Gjykata shqyrton nëse ka pasur mjete, të cilat kërkuësi duhej t'i shfrytëzonte në plotësim të kushtit të shterimit të mjeteve. Në këtë drejtim, në kuptim të nenit 13 të KEDNJ-së, mjetet në dispozicion të një ndërgjyqësi për të parashtruar një ankesë për zgjatjen e procesit janë “efektive” në qoftë se ato “parandalojnë shkeljen e pretenduar, pengojnë vazhdimin e saj ose ofrojnë një riparim të përshtatshëm për çdo shkelje që tashmë ka ndodhur” (*shih vendimin nr. 56, datë 21.7.2015, të Gjykatës Kushtetuese*). Si rrjedhim, Gjykata vlerëson se kërkuësit legjitimohen në kërkimin e tyre për cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor si pasojë e gjykimit të çështjes tej një afati të arsyeshëm.

B. Për pretendimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor për t'u gjykuar brenda një afati të arsyeshëm

32. Kërkuësit kanë pretenduar se është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor për shkak

të gjykimit të çështjes gjyqësore tej afateve ligjore.

33. Gjykata thekson se bazuar në nenin 42 të Kushtetutës kushdo, për mbrojtjen e të drejtave, lirive dhe interesave të tij kushtetues dhe ligjorë ose në rastin e akuzave të ngritura kundër tij, ka të drejtën e një gjykimi të drejtë dhe publik brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme e caktuar me ligj. Kjo dispozitë vendos detyrimin për organizimin e sistemit ligjor në mënyrë të tillë që gjykatat të plotësojnë kërkesat e standardeve për një proces të rregull ligjor, përfshirë këtu edhe atë të gjykimit brenda afatit të arsyeshëm. Në këtë drejtim, gjykatat kanë për detyrë të sigurojnë që të gjitha subjektet që marrin pjesë në proces të sillen në mënyrë që të evitojnë çdo vonesë të panevojshme (*shih vendimin nr. 12, datë 5.3.2012, të Gjykatës Kushtetuese*).

34. Në çështjen konkrete jemi para rastit kur gjykimi ka përfunduar në të gjitha shkallët e gjykimit. Gjykata pretendimet e kërkuarve lidhur me tejzgjatjen e gjykimit i shqyrton nën dritën e kritereve të përcaktuara në jurisprudencën e GJEDNJ-së, të reflektuara edhe në praktikën e saj, pra referuar rrethanave të veçanta të çështjes, duke pasur parasysh sidomos kompleksitetin e saj, sjelljen e kërkuarve, sjelljen e autoriteteve, si dhe rrezikun që passjell për kërkuarve kjo tejzgjatje.

i. Periudha që duhet marrë në konsideratë

35. Lidhur me periudhën e kohës që duhet marrë në konsideratë, Gjykata vëren se pretendimet e kërkuarve për cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor lidhen me periudhën prej vitit 1994, kur ka filluar procesi gjyqësor deri në vitin 2016, kur çështja është gjykuar nga Gjykata e Lartë.

ii. Kompleksiteti i çështjes

36. Për vlerësimin e kompleksitetit të procedimeve duhet të kenë rëndësi të gjitha aspektet e çështjes, përfshi objektin e çështjes, faktet e kundërshtuara dhe volumin e provave shkresore. Kompleksiteti i çështjes, në balancë me parimin e sigurimit të administrimit të përshtatshëm të drejtësisë, mund të justifikojë kohëzgjatje kohore të konsiderueshme (*shih vendimin nr. 15, datë 30.3.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

37. Çështja ka pasur për objekt deklarinë të pavlefshme të aktit të shitblerjes të lidhur me degës së AKP-së dhe Hamit Kapllani, me objekt “Pallati i Kulturës Bar-Bufë”, Pukë. Kjo çështje nuk paraqet rrethana të veçanta apo kompleksitet, si nga pikëpamja faktike ashtu dhe ligjore, që do të justifikonte tejzgjatjen e procesit gjyqësor 23 vjet në të gjitha shkallët e gjyqësorit.

iii. Interesi dhe sjellja e kërkuarve

38. Nga aktet bashkëlidhur kërkesës rezulton se kërkuarve kanë vepruar në përputhje me të drejtat e tyre procedurale, duke ndjekur të gjitha gjykimet në gjykatat e juridiksionit të zakonshëm. Ata kanë shfaqur interes të vazhdueshëm dhe nuk rezulton të jenë bërë shkak apo të kenë shkaktuar vonesa gjatë gjykrimeve.

iv. Sjellja e autoriteteve

39. Gjykata konstaton se çështja në shqyrtim është gjykuar për një periudhë 23-vjeçare duke u kthyer disa herë për rigjykim. Konkretisht, çështja është gjykuar rreth pesë herë nga Gjykata e Rrethit, tetë herë nga Gjykata e Apelit dhe shtatë herë nga Gjykata e Lartë. Në përfundim, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2016-1957, datë 21.6.2016, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 514, datë 7.10.2013, të Gjykatës së Apelit Shkodër, e cila kishte vendosur prishjen e vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Pukë dhe pushimin e gjykimit të çështjes. Kolegji ka arsyetuar se prej datës 28.3.2012, me vdekjen e trashëgimlënësit A. K., në cilësinë e njërit prej bashkëpronarëve, trashëgimtari i tij Xhevat Kuçi, i cili është subjekt i interesuar në gjykimin kushtetues, nuk ka legjitimitet aktiv në ngritjen e padisë, pasi nuk ka provuar cilësinë e tij si trashëgimtar.

40. Gjykata vlerëson se në çështjen konkrete jemi para cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e zgjatjes së afatit të gjykimit 23 vjet në të gjitha shkallët e gjyqësorit. Gjykata çmon se ky gjykim është zhvilluar tej çdo afati të arsyeshëm nga sistemi gjyqësor dhe në veçanti nga Gjykata e Lartë, e cila si gjykatë ligji merr në shqyrtim vetëm rastet kur nuk është respektuar ose

zbatuar keq ligji, si dhe kur ka shkelje të rënda të normave procedurale. Sikurse u parashtrua, kthimi i çështjes disa herë për rigjykim nga gjykatat, si dhe sjellja e Gjykatës e Lartë duke dhënë dy vendime të ndryshme me të njëjtin numër e datë, me po atë objekt, shkak dhe të njëjtat palë, si dhe duke shqyrtuar çështjen pa pasur dosjen, kanë ndikuar në zgjatjen e afatit të gjykimit të çështjes tej çdo afati të arsyeshëm.

41. Veprime të kësaj natyre sjellin pasoja negative jo vetëm tek qytetarët, por cenojnë dhe autoritetin e organeve gjyqësore duke ndikuar në efektivitetin e sistemit gjyqësor.

42. Në përfundim, Gjykata çmon se në rastin konkret jemi para konstatimit të cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e zgjatjes së afatit të gjykimit, tej çdo afati të arsyeshëm, për rrjedhojë kërkesa është e bazuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, si dhe nenit 72 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri.

VENDOSI:

- Pranimin pjesërisht të kërkesës.
- Konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si rezultat i mosgjykimit të çështjes brenda një afati të arsyeshëm.
- Rrëzimin e kërkesës për pjesën tjetër.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Antarë: Bashkim Dedja (kryetar), Vladimir Kristo, Vitore Tusha, Gani Dizdari, Besnik Imeraj, Fatos Lulo, Fatmir Hoxha